

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บข้อมูล

ในการดำเนินงานเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงต่างๆมาประกอบการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นดังนี้

เครื่องมือในการวิจัย

๑. การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม ๑ ชุด สำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย โดยอาศัยแนวทางจากการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ของสภาการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช ๒๕๑๕ เอกสารแนะนำหลักสูตรภาษาไทยของหน่วยศึกษานิเทศกรรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ เอกสารสิ่งตีพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย ตลอดจนสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนบางท่านตามแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๓ ตอนคือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ใช้ตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ ๒ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ใช้ตามเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทย ในด้านหลักสูตร ความรู้ในเนื้อหาวิชาการดำเนินการสอน ซึ่งได้แก่ การเตรียมการสอน วิธีสอน การใช้อุปกรณ์การสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล และปัญหาหรืออุปสรรคในการปรับปรุงการเรียนการสอน

ตอนที่ ๓ เป็นแบบปลายเปิดและแบบเลือกตอบ ใช้ตามเกี่ยวกับปัญหาอื่นๆ และข้อเสนอแนะ

๒. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ๕ ท่านคือ อาจารย์ ดร.พรพรรณรายทรัพย์ะประภา อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I15348A0b

อาจารย์วัลลภ พุ่มพวง รองอธิการฝ่ายวิชาการวิทยาลัยครูบุรีรัมย์, อาจารย์อุทัย ฝื่อน-
งูเหลือม หัวหน้าภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษาวิทยาลัยครูบุรีรัมย์, อาจารย์ประยุทธ
ภูยสาร หัวหน้าคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์วิทยาลัยครูสกลนคร และอาจารย์
ชาคริต อนันทราวิน รองหัวหน้าคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์วิทยาลัยครูเลย
ตรวจและแก้ไขเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น

๓. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยที่
มิใช่ประชากรจริง จำนวน ๑๐ คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเสนออา-
จารย์ผู้ควบคุมการวิจัยพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๔. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยทุกคนใน
วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง ๘ แห่งด้วยตนเอง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคืออาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยทุกคนในวิทยาลัยครูภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ๘ แห่งคือ

๑. วิทยาลัยครูอุดรธานี	๑๕	คน
๒. วิทยาลัยครูอุบลราชธานี	๑๘	คน
๓. วิทยาลัยครูสกลนคร	๑๓	คน
๔. วิทยาลัยครูเลย	๑๐	คน
๕. วิทยาลัยครูสุรินทร์	๘	คน
๖. วิทยาลัยครูมหาสารคาม	๒๐	คน
๗. วิทยาลัยครูบุรีรัมย์	๒๐	คน
๘. วิทยาลัยครูนครราชสีมา	๑๘	คน

รวม ๑๒๓ คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยของวิทยาลัยครู ทั้ง ๘ แห่งด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ใช้ทั้งหมด ๑๒๓ ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน ๑๐๑ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๑๑ ซึ่งเป็นจำนวนมากพอที่จะวิเคราะห์ข้อมูลได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้วผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ โดยการแจกแจงเป็นความถี่คำตอบแต่ละรายการ แล้วคิดเป็นร้อยละจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบายและบทความ

๒. หาค่าเฉลี่ยของคำตอบจากข้อมูลแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนน (Weight) ออกเป็น ๕ ระดับดังนี้คือ

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ ๕
มาก	มีค่าเท่ากับ ๔
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ ๓
น้อย	มีค่าเท่ากับ ๒
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ ๑

จากการกำหนดค่าของคะแนนดังกล่าวได้นำมาหาค่าเฉลี่ยจากสูตร $\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$

\bar{X} = ค่ามัธยิมเลขคณิต

N = จำนวนคำตอบทั้งหมด

f = จำนวนความถี่ของคะแนน

X = น้ำหนักของคำตอบคือ ๕, ๔, ๓, ๒ และ ๑

๑ ประคอง กรรณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (พระนคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๐), หน้า ๔๑.

ตัวอย่าง สมมติว่าข้อที่ ๕ มีคนตอบว่า

ต้องการความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครูมากที่สุด	a คน
" "	"มาก b คน
" "	"ปานกลาง c คน
" "	"น้อย d คน
" "	"น้อยที่สุด e คน

$$\text{จะได้ค่าเฉลี่ยข้อที่ ๕ } (\bar{X}) = \frac{5a + 4b + 3c + 2d + 1e}{a + b + c + d + e}$$

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเทียบอันดับโดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๕๐-๕.๐๐	ถือว่า	ต้องการมากที่สุดหรือมีปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๓.๕๐-๔.๔๙	ถือว่า	ต้องการมากหรือมีปัญหา
ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๒.๕๐-๓.๔๙	ถือว่า	ต้องการปานกลางหรือมีปัญหাপานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๑.๕๐-๒.๔๙	ถือว่า	ต้องการน้อยหรือมีปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๐.๕๐-๑.๔๙	ถือว่า	ต้องการน้อยที่สุดหรือมีปัญหาน้อยที่สุด

๓. หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อให้เห็นลักษณะการกระจายของข้อมูลได้ชัดเจน
ดียิ่งขึ้นโดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

S.D. = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนนำหน้าคำตอบ

X = คำนำหน้าของคำตอบ

N = จำนวนคำตอบทั้งหมด

f = ความถี่ของคะแนน